

မှော်ရုံတောမှာ မျက်စိလည်တော်မူခန်း

နှင့်

အခြားတပ်တွင်းဟာသများ

ကပ္ပတိန်ဝန်၊ လေယူကျော်ထင်
ဝင်းသိန်းဦး (ကွီးတုန်)၊ စစ်လင်းတော်

အနာဂတ် ... သို့

စစ်ကြောင်းတစ်ခု ချီတက်နေလေသည် ။ နောက်တွင် ခြေလျင်အထောက်အကူပြု ဟမ်းဘီးယာဉ်များ ၊ Type - ၉၉ တင့်ကားများ ပါစစ်ကြောင်းနောက်မှ လိုက်ပါနေပါသည် ။

စစ်ကြောင်းက ရန်သူနယ်မြေအတွင်း ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လျက် ရှိနေသည် ။ AK 74 ကိုင် ဒစ်ဂျစ်တယ် ပြောက်ကျား ဝတ်စုံဝတ် ရှေ့ပြေးပွိုင့်စစ်သည် က ရှေ့မှ တောအုပ်အစပ်၏ မြေအနေအထားအား သိပ်မသင်္ကာချေ။

နောက်မှ တပ်ခွဲမှူးက ကျွန်တော့်ထံ သူ့ကျည်ကာဟဲလ်မက်မှာ တပ်ဆင်ထားသော စစ်သုံးမျက်မှန်၏ Message Box မှ တစ်ဆင့် အချက်ပြလာသည် ။

ဤမျက်မှန်များကား Apple မှ စစ်သုံးအတွက် သီးသန့်အော်ဒါမှာထားသော မျက်မှန်များ ပင်။ အရပ်သားများ အတွက် မထုတ်လုပ်သေးပါ။ စကားပြောရန် မလိုချေ။ Eye Sensors များ နှင့် ပါအခြေအနေ အရပ်ရပ်အရ လိုအပ်သလိုလုပ်ရန် မျက်လုံးနှင့် ပင် မျက်မှန်မှ တစ်ဆင့် ပြန်လည်အချက်ပြလိုက်သည် ။

ပွိုင့်စစ်သည် မှ ယခင်လို ဖြည်းညင်းစွာ ချဉ်းကပ်ရန် မလိုတော့ပေ။ စစ်သုံးထောက်လှမ်းရေးယာဉ် phytom 9 drone ယာဉ်ကို အရင်လွှတ်

လိုက်လေတော့သည်။ ကောင်းလေစွ ... နို့မို့ဆိုလျှင် ရန်သူ၏ ဆီးကြို ပစ်ခတ်မှုကို ခံရပေတော့မည်။ ယခုတော့ လူက အဝေးမှ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်ရုံသာ။

ရန်သူအရိပ်အခြည်မတွေ့။ phytom 9 မှ Ground Clear ပေးလာ၍ စစ်ကြောင်းကို ဆက်လက် ချီတက်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ရှေ့ပြေးပွိုင့်မှ စစ်သည် က ရန်သူ ဒေသန္တရမိုင်းတစ်လုံး နင်းမိသည်။ ဂျာမနီထုတ် မိုင်းပင်။

သို့သော် မိမိစစ်သည် များအားလုံး Anti Mine Boot များ စီးထားကြ၍ အသံမည်ရုံသာ အနည်းငယ် တော့ သူနာသွားသည်။

မိုင်းနင်းမိ၍ ခြေထောက်အနည်းငယ် နာသွားသော စစ်သည် ကို နောက်သို့ခေါ်၍ ကျွန်တော် လူစားလဲ ပေးလိုက်သည်။

မိုင်းထိစစ်သည် ၏ ဖိနပ်အား ချွတ်ကြည့်စေသည်။ အသားနည်းငယ် နီမြန်းသွားသည်။

သွေးအနည်းငယ် စို့နေသည်။ ကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်သို့ ကျွန်တော့်လက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော window 23 တပ်ဆင်ထားသော စစ်သုံး notebook ဖြင့် video call ခေါ်လိုက်သည်။ အခြေအနေအား ရှင်းပြလိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် လာခေါ်ပေးမည်ဟု အကြောင်းပြန်လာသည်။ မကြာမီ အပါချီရဟတ်ယာဉ်တစ်စီး ကျွန်တော်တို့ အနီးသို့ ဆင်းသက်လာသည်။ ရဟတ်ယာဉ်မှူးက နှုတ်ဆက်လာရင်း ကျွန်တော်သောက်ရန် စကော့တလန်မှ အရက်အကောင်းစား တစ်ပုလင်း လာပေးသည်။

ကျေးဇူးတင်လွန်း၍ ကျွန်တော့် ရှေ့တန်းရိက္ခာမှ Chivas တစ်လုံးနှင့်

ဟားဘားနား ဆေးပြင်းလိပ် တစ်စည်း ပြန်ပေးလိုက်၏။

လူနာကို ခေါ်ကာ ပြန်တက်သွားတော့မည်။ "ဘာမှာ ဦးမလဲ" ဟု မေး၏။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့် အတွက် တပ်မှ ပေးထားသော အင်းလျားလမ်းမှ ခြံကျယ်ကြီးတွင် ရှိသော ၆ ထပ်တိုက်ကြီးအား အနည်းငယ် ကြည့်ရှုပေးရန် တိုက်အပြင်မှ ရပ်ထားသော ကျွန်တော့် Lambo rghinit အဖြူရောင်အား တစ်ချက်ကြည့်ပေး ရန် မှာ လိုက်သည် ။ အားမှ ကြည့်ပေးပါဟု ပြောလိုက်သည် ။ Lamborghini ပျောက်သွားလည်း ပြဿနာ မရှိချေ။

နောက်တစ်လအတွက် Issue Car ထပ်ရမည်။ ဒီတစ်ခါတော့ Merce des ပဲ ယူတော့မည်။

ကိစ္စဝိစ္စများ ပြီးတော့ ရှေ့သို့ ဆက်လက် ချီတက်ရပေတော့မည်။ ထိုစဉ်ကျွန်တော့်ထံသို့ ရန်သူ Y MSR Modular sniperrifle ၏ ကျည်တစ်တောင့် လာထိမှန်သည် ။ ရန်ဘတ်ဆီသို့ပင်။

အဆင့်မြင့် ကျည်ကာဝတ်ထားသည် မို့ ဘောလုံးမှန်သလောက်သာ။ ရန်သူကား စနိုက်ပါသုံးနေချေ တော့သည် တကား ကြိုက်ပြီလေ အေးဆေးပါ။ ယခင်ကလို ကိုယ်တိုင်လိုက်ပစ်ရန် မလိုတော့ချေ။

ကွပ်ကဲမှုဌာနသို့ ကျွန်တော့်ဟဲလ်မက်မှ GPS ဖြင့် မြေပုံညွှန်းပေးလိုက်သည် ။ မကြာမီ အပါချီ နောက် တစ်စီး ထပ်ရောက်လာကာ ရန်သူ့ စနိုက်ပါအား ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်လေတော့သည် ။ ရန်သူ့စနိုက်ပါ သေဆုံးသွား သည် ။ Mission Complete ဖြစ်သွားလေပြီ။

စစ်ဆင်ရေးကား ပြီးလေပြီ။ ယခုည ပြန်လာမလား။ မနက်မှ ပြန်လာမလားဟု ကွပ်ကဲမှုဌာနမှ မေး လာ၏။

ပြန်လာလျှင် ရဟတ်ယာဉ် လွှတ်ပေးမည်။ မလာလျှင်တော့ ကျွန်တော့်တပ်ခွဲအတွက် Over time ကြေးကို စစ်သည် များ ၏ Switzerland Bank Account ထဲ လှမ်းထည့်ပေးမည်။ ပြန်လာလျှင်တော့ စစ်သည်များ ယခုည အနားယူရန် Hotel တစ်လုံး သီးသန့် ငှားပေးထားမည်ဟု ပြောလာပါသည်။ ။

ကျွန်တော်လည်း ယခုညတော့ တောထဲတွင် သာ အခြေချညအိပ်လိုက်မည်။ မနက်မှ လာကြိုပါဟု ပြန် ပြောကာ စစ်သုံး Window 23 Note book ကို ခဏ ပိတ်လိုက်သည်။ ။

ယူနီဖောင်း ခဏချွတ်ကာ တပ်မတော်မှ ထုတ်ပေးထားသော adida s ဘောင်းဘီတိုနှင့် အုပ်ချုပ်မှု အကူပါလာသော ဟမ်းဘီးယာဉ်ပေါ်မှ ရေချိုးရန်ယူလာပေးသော Alpine ရေသန့်များကို ချိုး လိုက်လေ တော့သည်။ ။ ပြီးနောက် ပြင်သစ်မိတ် မွေးပွတဘက်ကြီးအား ခြံကာ အနားယူရန် ပြင်ဆင်လေမိတော့သည်။ ။

အီတလီ ဒရင်းဘတ်တစ်ခုအား ယူကာ ခဏလှဲနေမိသည်။ ။ တပည့်များကား Facebook သုံးသူ၊ 3D ဂိမ်းဆော့နေသူ၊ အိမ်နှင့် Video Call ပြောနေသူ၊ ဂေါက်ရိုက်နေသူ စသည် ဖြင့် အသီးသီး ပြုလုပ်နေကြ၏။ ဘာမှ လုပ်စရာမရှိချေ။

ထမင်းအတွက်ကား စားချိန်ရောက်လျှင် ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ဟိုတယ်တစ်ခုမှ လာပို့ပေးလိမ့်မည်။ ကင်း လည်း စောင့်စရာမလိုချေ။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲ လုံခြုံရေးအတွက် Airborne စစ်သည် များ ကင်းလာစောင့်ပေး နေကြသည်။ ။

Captain ဘာစားမလဲဟု တပည့်တစ်ယောက်က လာမေးလာ၏။ ပြင်သစ်ပိုင် ကြက်ဆင်သား Seafood ဟု ပြောလိုက်ပါတော့သည်။ ။

တပည့်ကျော်များအား သဘောကျစွာ ပြုံးကြည့်ရင်း ဟားဗားနား ဆေးပြင်းလိပ်အား ခဲကာ လက်စွဲ တော် Sig Sauer MCX ချေမှုန်းရေး ရိုင်ဖယ်နှင့် Glock ၁၇ ပစ္စတိုကို ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ရင်း မအိပ်မီ သီချင်း နားထောင်ရန် Notebook မှ Military Direct Music ကို ဖွင့်လိုက်၏။

ကျွန်တော့်အား အော်တိုလာထိုးခိုင်းဖူးသော ဝေလဆိုသူအား သတိရမိ၏။ ထို့ကြောင့် Search Box တွင် ဝေလဟု ရိုက်လိုက်မိတော့သည် ။ မကြာမီ ဝေလ ပေါ်လာ၏။ "ဘာဆိုပြရမလဲ ဆြာ" ဟု မေးလာပါသည် ။ ကျွန်တော်လည်း "နီရဲတဲ့ သွေး ဆိုပြကွာ"ဟု ပြောတော့ သူက ဂစ်တာတီးကာ ဆိုးပြလေတော့၏။

ဝေလ သီဆိုထားသော နီရဲတဲ့ သွေး သီချင်းအား ဝေလကိုယ်တိုင် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားအောင် တိုက်ရိုက်ဆိုပေးရန် လှမ်းပြောလိုက်၏ ။ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သည် အထိ Repeat ဆိုပေးရန်ပြောကာ RayBan မျက်မှန်ကို တပ်လိုက်ကာ ခဏတာ အိပ်စက်လိုက်သည် ။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် ကျွန်တော် လန့်နိုးလေတော့သည် ။ ပစ္စုပ္ပန်ကို ပြန်သတိရမိသည် ။ ရောက်နေ သည် က ဘော်စဲခိုဒေသ မြေကြီးပေါ်မြေခင်း ခင်း အိပ်လျက် ၅ ရက်မျှ ရေမချိုးရသေးသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် မလျှော်ရတာ ကြာပြီဖြစ်သော ယူနီဖောင်း နံနံစော်စော်နှင့် တိုက်ပွဲတစ်ခုဖြစ်အပြီး ခဏတာ အိပ်ပျော်သွားခြင်း သာ။ ဖြစ်စေချင်သည် များကို အိပ်မက်နေရင်း စိတ်စွဲကာ အိပ်မက်မက်နေခြင်းပင် မဖြစ်သေးချေ။

အမြန်ထမှ ပါ။ ညစာငတ်တော့မည်။ တပည့်များ ချက်ထားသော မျှစ်နှင့် ငှက်ပျောအူရောသမမွေဟင်း အား ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရိက္ခာဆန်နှင့် ဟန်းကောဖုံးထဲထည့်ကာ လွှေးလိုက်ပါတော့သည် ။

ကပ္ပတိန်ဝန် (ခြေလျင်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး)

မှော်ရုံတောမှာ မျက်စိလည်တော်မူခန်း

"ဝနကျော်ထင်တစ်ယောက် မိန်းမ ခိုးသွားလို့ တဲ့ "

မနက်ခင်းတန်းစီရန် တန်းစီကွင်းသို့အလာ လမ်း၌ ကြားလိုက်ရသော သတင်းက အံ့ဩစရာ ကောင်းလွန်းသဖြင့် ဆရာဝနထိုက်နှင့် ဆရာဇေယျကျော်ထင်တို့ နှစ်ယောက်သား ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရသည်။ ။

ထို့ပြင် တန်းစီကွင်းသို့ ရောက်ချိန်၌ ထပ်ကြားရသော သတင်းကြောင့် ထပ်၍ အံ့ဩရပြန်သည်။ ။

"ခိုးသွားတာက အသက်(၅၀)ကျော် မုဆိုးမအဘွားကြီး။ ကလေးတစ်ယောက်ပါ အဆစ်ပါ သေးတယ်တဲ့ "

"တိန် ..."

အနီသတင်းကြောင့် ကြားကြားသမျှ ရဲဘော်အပေါင်းက ခွီးကြကုန်၏။

ဘယ့်နှယ် ... ဒီလောက်ငယ်ချင်လို့ တွေ့သမျှလူအစ်ကိုကြီးလိုက်ခေါ်နေတဲ့ ကောင်က ခိုးပြေးသွားတော့ အသက်(၅၀)ကျော် အဘွားကြီး၊ မုဆိုးမဖြစ်ပြီး ကလေးတစ်ယောက်ပါ အဆစ်ပါသေး သတဲ့ ။

"ဘယ်လိုများ ဖြစ်ရတာလဲကွာ။ ဒီကောင် အဲ့အဘွားကြီးနဲ့ ကြိုက်နေ တယ်လို့ လည်း ငါမကြားမိပါဘူး"

" မဟုတ်ဘူး ဆရာရဲ့ ။ ဒီကောင်သွားပိုက်နေတာက အဲ့အဘွားကြီး ရဲ့ သမီး၊ ဒီကောင်က ချောင်းပေါက်မတတ် သွားနေလို့ ကလေးမလေး က ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က လန့်ပြီး သူ့ရည်းစားနောက် လိုက်သွားပါလေရော ။ အဲဒါနဲ့ ဒီကောင်လည်း ငါးမရရင် တီကောင်ဝါးစားမယ်ဆိုပြီး ဘွား တော်ကြီး ကို ကောက်မသွားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ရဲဘော် ကျော်ကျော်ထူး၏ စကားကြောင့် တန်းစီကွင်းကလူတွေ အ ကုန်ပြီးကြကုန်၏။ ဆရာဝန်ထိုက်ကား သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလေ၏။

"အေးလေ - သူလည်း တစ်ချိန်တုန်းကတော့ မျှစ်ပါပဲကွာ။ သရက် သီးများ လို ဖင်ရှုံ့မှ ပိုချို တာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ ပေါ့"

"ခွီး ..."

အကုန်လုံး ရယ်မောနေခိုက် တပ်ရင်းအရာခံဗိုလ်ကြီး၏ ခရာသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မျက်နှာပိုးသတ်ပြီး တန်းစီကြရလေ၏။ နိုင်ငံတော် အလံ အလေးပြု၊ သစ္စာဆိုပြီး လုပ်ငန်းတာဝန်များ ခွဲဝေချိန်၌ တပ်ရေးဗို လ်ကြီးဖြစ်သူ ဗိုလ်ကြီးနေဇင်မှ တာဝန်ခွဲဝေပေးလေသည် ။

"ဆရာဝန်နဲ့ ဆရာကျော်ထင်တို့ နှစ်ယောက်က ရဲဘော်ဝန်ကျော်ထ င်ရဲ့ နောက်ကိုလိုက်။ ဒီကောင်က ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် နာမည်နဲ့ တူ နေတော့ ခင်ဗျားတို့ မှာ တာဝန်ရှိတယ်"

"ငမ့် ..."

ဘာမှ လည်း မဆိုင်ဘူး။ နာမည်တူတာနဲ့ များ တာဝန်က ရှိရတော့ တယ်လို့ ။

ဒီနာမည်ပြောင်းတုန်းက သူတို့ နှစ်ယောက်ကို မုန့်ဟင်းခါးကျွေးပြီး ပြောင်းတာလည်း မဟုတ်။ ရှိစေတော့ ရှိစေတော့ ...။

တန်းစီချိန်အပြီး နှစ်ယောက်သား အနီတပည့်ကျော် သွားတတ်လာ တတ်သော နေရာအား လိုက်လံစုံစမ်းရတော့သည် ။ သိပ်တော့ ကြာကြာမစုံစမ်းလိုက်။ တပ်၏ မြောက်ဘက်က ကုံကော်ရွာ အစွန်က လယ်တဲထဲမှာ တပည့်ကျော်အား တွေ့ခဲ့ရသည် ဟူသော သတင်းကို ရခဲ့ ရတော့သည် ။

သတင်းရလျှင်ရခြင်း နှစ်ယောက်သား လေးခွကိုယ်စီနဲ့ ချီတက်လာ ခဲ့ကြသည် ။ ဒီလောက် ဒုက္ခပေးတဲ့ ကောင် ထွက်ပြေးလို့ ကတော့ လေး ခွနဲ့ လိုက်ပစ်မယ်ဟု လည်း မောင်းတင်လာခဲ့ကြ၏။

"ဒီကောင်ဗျာ- ခိုးမဲ့ခိုး အသက် (၅၀) ကျော်ကြီးမှ ခိုးရတယ်လို့ ။ တွေ့မှ အဘလို့ ကို ခေါ်ဦးမယ်"

"ဪ- ကိုဝနကလည်း သူလည်း တစ်ခုကောင်းတာ ရှိလို့ နေမှာ ပေါ့ဗျာ"

"ခွီး၊ ခွီး- ဟုတ်မှာ ဗျာ၊ ဟုတ်မှာ ဘာကောင်းလဲဆိုတာတော့ ဒီကောင် မှ သိမှာ ပဲဗျ ခွီး"

"ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်ကို အဘလို့ ခေါ်မယ်ဆိုတာတော့ လက်ခံတယ်ဗျာ၊ ဒီကောင်က သိပ်ငယ်ချင် တဲ့ ကောင်၊ ရွယ်တူဆို အစ်ကိုကြီးခေါ်ပြီး သူ့ ထက်နည်းနည်းလေး အသက်ကြီးတာနဲ့ အဘခေါ်နေတဲ့ ကောင်။ ကိုယ့် တွေကလည်း ကိုယ့်ထက်ငယ်နေလို့ သာ သည်းခံနေရတာ။ အခုတော့ ဒီ ကောင်ဝင်ထဲ ရောက် လာပြီ ... အဟေး ဟေး"

နှစ်ယောက်သား စကားတပြောပြောနှင့် ထွက်လာရင်း ရွာအစွန်က

လယ်ကွင်းအနားသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ချေပြီ။

"ကိုဝန - ဟိုမှာ ဟိုကောင်ဝနကျော်ထင် မဟုတ်လား"

"အဲ - ဟုတ်တယ်ဗျ။ အမယ်- လင်းတ သာယာနေတယ် ကြည့်စမ်း"

လယ်ကွင်းထဲ၌ ကိုင်ဇာ၏ တူနှစ်ကိုယ်တိုင်းပြည် သီချင်းလေးကို ဆိုရင်း ပေါက်တူးတစ်လက်နှင့် လုပ်အားပြနေသော အမောင်ဝနကျော်ထင်နှင့် ကလေးထိန်းရင်း ဘေးမှာ ပျော်မြူးနေသော သူ့ချစ်မမကြီးအား တွေ့လိုက်ရလေပြီ။

"ကိုဝန - အစ်ကိုက ရှေ့ကပတ်၊ ကျွန်တော်က နောက်ကပတ် ဖမ်းမယ်"

"OK ညီလေး"

နှစ်ယောက်သား လေးခွကိုယ်စီဖြင့် အရှေ့အနောက်ညှပ်ပြီး လယ်ကွင်းထဲမှ အမောင်ဝနကျော်ထင်၏ အနားသို့ ကိုယ်နှိမ့် ခါးချိုးဖြင့် ချီတက်လာခဲ့ကြရင်း အနှီဆရာသမား အနားသို့ အရောက် -

"ဟေ့ကောင် - မလှုပ်နဲ့ "

"ဘယ်ပြေးမလဲ မိချိုသဲ"

ကိုဝနက ရှေ့မှ နေ၍ လေးခွနှင့် ချိန်ထားစဉ် သူက အနောက်မှ နေ၍ အနှီဆရာသမား၏ လက်တို့ ကို ကောက်ချုပ်လိုက်၏။

ရုတ်တရက် ဘွားခနဲပေါ်လာသော သူတို့ နှစ်ယောက်ကြောင့် အနှီဆရာသမားကား ဘာမှ မလုပ်နိုင်သေးခင် ... ဘေးမှ ကလေးထိန်းနေသော အဘွားကြီး၏ စီခနဲအော်ငိုလိုက်သံကြောင့် ကိုဝနနှင့် အမောင်ကျော်ထင်တို့ နှစ်ဦးသား "တိန်"ခနဲ ကိုယ့်နဖူးကိုယ်ရိုက်၍ လယ်ကွင်း

ထဲ ပက်လက်လန်လဲကုန် ကြလေကုန်၏။

အဘွားကြီး အော်ငိုလိုက်သည် မှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

"အမယ်လေး - အဘတို့ ရယ် ... သမီးတို့ ရဲ့ ချစ်ခြင်းကို မခွဲပါနဲ့ ရှင် .
.. အီး၊ ဟီး၊ ဟီး"

"တိန်- သေဟဲ့နန္ဒိယ"

"တိန် - တိန် "

ဇေယျကျော်ထင်

ယောသားလူလည်

အခန်း(၁)

တပ်သားမော်စီကိုမှာ ဂန့်ဂေါမြို့နယ်၊ ဇယောရွာသားဖြစ်သည်။ သူ၏ ရွာနှင့် ဂန့်ဂေါမြို့မှာ မိုင်ပေါင်း ၁၀ မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။ ။

အဖေနှင့် အမေကွဲ၍ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် တပ်မတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ရယ်ရွှင်ဖွယ်မျက်နှာရှိခြင်း ဟာသတွေပြောတတ်လို့ လည်း တပ်ထဲမှာ လူချစ်လူခင်များ တဲ့ တပ်သား တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။ ။

အလုပ်တာဝန်နှင့် ပတ်သက်လျှင် အမ်အေ-၂ သေနတ်ကိုင်ကာ ပွိုင့်ကို ရှေ့ဆုံးမှ သွားသည့် အားကိုးရသော စစ်သည် တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း အားနည်းချက်မှာ နောက်တန်းပြန်ဝင်လာလျှင် အရက် သောက်တတ်ပြီး မူးလာပါက သူ၏ ရွာဇယောသို့ သတင်းမပို့ဘဲ ပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် နောက်တန်းပြန်ရောက်ပါက ဗဟိုကင်းထဲတွင် အကျယ်ချုပ်နဲ့ အမြဲတမ်းထားရသည်။ ။ မီးစ တစ်ဖက် ရေမှုတ်တစ်ဖက် ဆိုသလို မျိုးပင်။

သူ့ကိုယ်သူတော့ ယောသားလူလည်ဆိုပြီး အမြဲ ဂုဏ်ယူတတ်သည်။

။ တပ်သားသစ်သင်တန်းတွင် ဖြစ်သည် ။

သင်တန်းသားအားလုံး တန်းစီကွင်းတွင် လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ရန် တန်းစီထားကြသည် ။ တပ်သားသစ် များ ရှေ့တွင် နည်းပြဆရာက အလုပ်ခွဲပေးရန် ပြင်ဆင်နေသည် ။

"တပ်သားသစ်တွေ ... နားထောင်။ မင်းတို့ ကို အခု လုပ်ငန်းတာဝန်ခွဲဝေပေးမယ်။ မင်းတို့ ထဲက ယောသားတွေပါရင် ဟိုဘက်ထွက် ..."

တန်းစီထားသော တပ်သားသစ်များ ထဲမှ ယောသားအချို့ ထွက်သွားကြသော်လည်း မော်စီကိုမှာ မထွက်ချေ။

နည်းပြဆရာက သေချာစွာ စိုက်ကြည့်နေပြီးနောက် ...

"မော်စီကို ... မင်းက ဘယ်နယ်သားလဲ၊ ယောသား မဟုတ်ဘူး လား"

"မဟုတ်ပါဘူးဆရာကြီး ... ကျွန်တော်က ရန်ကုန်သားပါ၊ ပို့ဦးရပ်ကွက်ကပါ"

"ဟေ ... ငါလည်း ရန်ကုန်သားပါပဲ။ မင်းပြောတဲ့ ရပ်ကွက် မကြားဖူးပါဘူး"

"ဆရာကြီး ရန်ကုန်မရောက်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ"

"၁၀ နှစ်ကျော်လောက်တော့ ရှိပြီကွာ"

"ဟာ... ဆရာကြီး မရောက်တာ တော်တော်ကြာပြီပဲ။ အဲဒါကြောင့် နောက်တိုးတဲ့ ရပ်ကွက်တွေ ဘယ်သိတော့မလဲ"

"အေးကွာ ... ဟုတ်ပါတယ်၊ ကဲ - ဒီတော့ ဘာမှ မတတ်တဲ့ ရန်ကုန်သားက အမှိုက်ကောက်၊ ဟိုဘက်က ယောသားတွေက တစ်ယောက်ကို

ဝါး ၃၀ ခုတ်၊ ကျန်တဲ့ တပ်သားသစ်တွေက အိမ်သာတွေကို အခု ချက်ချင်း သန့်ရှင်းရေးသွားလုပ်ကြ"

တာဝန်ခွဲပေးပြီး ပြန်သွားတဲ့ ဆရာကြီးရဲ့ နောက်ကျောကို ကြည့်ရင်း မော်စီကိုတစ်ယောက် ပြုံးလိုက် မိသည်။ ။

နားထဲမှာ လည်း သူ့ကို စုဆောင်းရေးသို့ လာပို့ပေးသော ဆရာကြီး ကျော်မြရဲ့ စကားသံကို ကြားယောင် နေမိသည်။ ။

"ဟိုရောက်လို့ ဘယ်နယ်သားလဲမေးရင် ရန်ကုန်သားလို့ ဖြေရော် ... ရန်ကုန်သားဆို ဘာမှ မလုပ်တတ် တော့ သက်သာတဲ့ နေရာကို ခိုင်းလိမ့်မယ် ... ယောသားဆိုရင် ဓားကိုင်ကျွမ်းကျင်တယ် ဆိုပြီး ဝါးခုတ်ခိုင်းလိမ့် မယ်"

အဲ့လို လူလည်ကျတဲ့ ကျွန်တော့်တပည့်ကျော် မော်စီကိုပါ။

အခန်း(၂)

တစ်ခါကလည်း ဖားကန့် နန့်တိန်းစခန်းတွင် ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအချိန်ကာလက ညနေ ၆ နာရီမှ မနက် ၆ နာရီအထိ နန့်တိန်းစခန်းအောက် ကားလမ်းတွင် ကားမသွားရ အမိန့်ထုတ်ထားသဖြင့် ကားမသွားနိုင်စေရန် ဆင်း၍ ပိတ်ထားရသော အချိန်ကာလ ဖြစ်သည်။ ။

အရေးအကြောင်း ကြီးငယ်ရှိပါက စခန်းမှူးက မှောင်ခိုပစ္စည်းပါ-မ

ပါ စစ်ဆေးပြီး ရှေ့စစ်ကြောင်းကို လှမ်းသတင်းပို့ကာ လွှတ်ပေးလို့ ရသည် ။ ကာမိုင်းဘက်က လာလျှင် ၆ နာရီကျော်ပါကစစ်ကြောင်းရုံးမှ လွှတ်လိုက်ကြောင်း ထောက်ခံစာပါမှ နန့်တိန်းစခန်းကို ကျော်လို့ ရသည် ။

ကျွန်တော်က စခန်းမှူးဖြစ်သဖြင့် ညနေတိုင်းဆင်း၍ ကားများကိုစစ်ကာ အရေးမကြီးသောကား များကို အိပ်ခိုင်းပြီး အရေးကြီးသော ကားများကို သတင်းပို့၍ လွှတ်ပေးနေရသည် ။

တစ်ည ... မော်စီကို ကင်းဦးကျနေသည် ။ ကျွန်တော်လည်း စခန်းပေါ်တွင် ဖုန်းမေ့ကျန်ခဲ့သဖြင့် ပြန် လာပြီး တက်ယူနေသည် ။ တက်ယူခါနီးတွင် သေသေချာချာတော့ မှာ ခဲ့သည် ။

"မော်စီ ... တပည့်"

"ဘာကားလာလာ စစ်ကြောင်းရုံးက ခွင့်ပြုစာရယ်၊ ငါ့အမိန့်ရယ်မရဘဲ မလွှတ်နဲ့ နော်၊ ငါဖုန်းကျန်ခဲ့လို့ အပေါ်တက်ယူဦးမယ်၊ ဆရာအောင်နိုင် တစ်ချက်ကြည့်ထားလိုက်ဦး၊ စိတ်ချမယ်နော်"

"ဟုတ် ... ဗိုလ်ကြီး"

"စိတ်ချပါ ... ကျွန်တော်လည်း ရှိနေတာပဲ"

ကျွန်တော်လည်း အပေါ်တက် ဖုန်းယူရင်းနဲ့ ဆရာကြီး စီကြူအား မနက်ဖြန်လုပ်ရမဲ့ ကိစ္စများ မှာ နေရင်းနဲ့ နည်းနည်းကြာသွားသည် ။ ထိုအချိန်တွင် တကအောင်နိုင် ပြေးတက်လာသည် ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ...

"ဆရာအောင်နိုင် ... ဘာထူးလို့ လဲဗျ၊ အမောတကောနဲ့ "

"ဗိုလ်ကြီး ... တပည့်လေ"

"စောစောက ကားတစ်စီးက ခွင့်ပြုမိန့်လည်း မပါဘူး။ ဗိုလ်ကြီးကို ခဏစောင့်နေပါဆိုတာကို အရေး ကြီးလို့ သွားချင်တယ်ပဲ ပြောနေတာ၊ ဟိုကောင်မော်စီက ဒေါသထွက်ပြီး သွားချင်ရင် နောက်ပြန်လှည့်ပြီး ဟို ဘက်ရွာက တပ်ရင်းမှူးဆီမှာ ခွင့်ပြုမိန့်တောင်းခဲ့လို့ ပြောပြီး ပြန်လှည့် ခိုင်းလိုက်တယ်လေ"

"ဟာကွာ ... ပြေပြေလည်လည် ပြောပါဆိုနေမှ ။ ခင်ဗျားက ဝင်မပြောဘူးလား"

"ကျွန်တော်လည်း ကားမ လာလောက်ဘူးဆိုပြီး အိမ်သာသွားတက် နေချိန် ဖြစ်သွားတာ"

"ကောင်းဗျာ ... ဘယ်ကကားလဲ... ဘယ်သွားမလို့ တဲ့ လဲ"

"အဆိုတော် () ကားပါ"

"ဟေ ..."

ပြဿနာစတာက ဒီလိုဗျ။

"ဆရာ ... ဆရာ"

"ကျွန်တော် လုံးခင်း သွားချင်လို့ ပါဗျာ"

"ညနေ ၆ နာရီကျော်သွားပြီ သွားလို့ မရတော့ဘူးဗျ၊ စစ်ကြောင်းက ခွင့်ပြုမိန့်ပါလား"

" မပါဘူးဗျ... ကျွန်တော်က အဆိုတော် () ပါ။ လုံးခင်းဘုရားကျောင်းဖွင့်ပွဲမှာ သီချင်းဆိုဖို့ ငှားထားတာ အချိန်မီသွားရ မှာ မို့လို့ ပါ"

"ဘာ ... အဆိုတော်ထဲမှာ ဒီအမည် ကျုပ်မကြားဖူးဘူး။ ကျုပ်သိတာ

ဗညားဟန်နဲ့ ပိုင်သက်ကျော်ပဲ ရှိတယ်"

"ကျုပ်ဗိုလ်ကြီးက ခွင့်ပြုမိန့်မပါရင် ဘယ်ကားမှ မလွှတ်နဲ့ တဲ့
သေချာမှာ ထားတာ။ ခင်ဗျားသွားချင်ရင် နောက်ပြန်လှည့်ပြီး
ဟိုဘက်ရွာမှာ တပ်ရင်းမှူး စစ်ကြောင်းရှိတယ်။ အဲ့က ခွင့်ပြုမိန့်ယူလာ
ခဲ့ မပါရင် လာမပြောနဲ့ "

"ဟေ့ကောင် ... မော်စီ"

"စောစောက ပြန်လှည့်သွားတာ ဘာကားလဲ"

"မသိပါဘူးဆရာရာ ... အဆိုတော်လို့ တော့ ပြောတာပဲ ခွင့်ပြုမိန့်မ
ပါလို့ ပြန်ယူခိုင်းလိုက်တာ"

"အမည်ပြောသွားသေးလား"

"ဘောက်ဘက်ဆိုလား၊ ကလောက်ကပ်ဆိုလား မကြားဖူးပါဘူးဗျာ"

"ဟေ ..."

ကားပြန်လှည့်သွားပြီးမှ ဆရာအောင်နိုင် ပြန်ရောက် လာပြီး မေးမှ
အကြောင်းစုံသိရလို့ စခန်းပေါ် တက်လာကာ ကျွန်တော့်ကို သတင်းလာ
ပို့ခြင်းဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်လည်း သိသိချင်း အောက်ဆင်းစောင့်နေခဲ့
သည် ။ ခဏနေတော့ ကားပြန်ရောက် လာပြီး ခွင့်ပြုမိန့် လာပြတော့သ
ည် ။

"ကျွန်တော့်တပည့်က တောသားမို့လို့ အစ်ကိုကို မသိဘဲ ပြောမိတာ
ရိုင်းသွားသလို ဖြစ်သွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ- ကျွန်တော်မရှိလို့ ဖြစ်သွား
တာပါ။ ကြားထဲက ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်"

"ဟာ ... မဟုတ်တာဗျာ ရပါတယ်၊ သူလည်း သူ့စည်းကမ်းနဲ့ သူ လု

ပ်တာပဲလေ မမှားပါဘူး"

"ကျေးဇူးပါ အစ်ကို၊ သွားလို့ ရပါပြီ"

အဆိုတော် ကို လည်း ရှိုးပွဲမှီရန် ကားကို အသားကုန်မောင်းသွား
တော့သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တော့ ခွင့်ပြုမိန့် ပြန်ယူရတာထက် သူ့ကို
ကြားတောင်မကြားဖူးသော တပည့်ကျော်စကားကြောင့် ပိုမောပေလိမ့်
မည်။

"တော်သေးတာပေါ့ ... မော်စီရာ၊ မင်းလုပ်လိုက်မှ
အလန့်တကြားကြီးပဲ၊ တပ်မတော်သားတွေက မချေမငံ ဆက်ဆံတယ်
လို့ ပရိသတ်ရှေ့ ပြောလိုက်ရင် သေပြီဆရာ"

"အဲ့တာ ... အဆိုတော်လား ... ဗိုလ်ကြီး"

"အေးလေကွာ ... အခုတလော နာမည်ကြီးလာတဲ့ ရက်ပ်ပါအဆို
တော် ()ဆိုတာ သူလေကွာ၊ ငါ အမြဲတမ်းဆိုနေတဲ့ သီချင်းက သူဆို
တာလေ မင်းမသိဘူးလားကွာ"

"မသိဘူးလေ - ဗိုလ်ကြီးရာ။ ကျွန်တော်က အဆိုတော်ဆိုလို့ ဗညား
ဟန်နဲ့ ပိုင်သက်ကျော်ပဲ သိတာ။ ပြီးတော့ ဗိုလ်ကြီးက ခွင့်ပြုမိန့်မပါရင်
မလွှတ်နဲ့ ဆို"

"အေးပါကွာ - ငါမှားတာပါ"

"မင်းကို သူ့သီချင်းတွေ လိုင်းဖွင့်ပြီး ငါပြပါဦးမယ်။ နေဦးကွ -
ငါ့ဖုန်းက ဘေလ်ကုန်နေတယ်။ မင်းမှာ ဘေလ်ရှိသေးလား"

"ဟာ - ဗိုလ်ကြီးကလည်း တပည့်ရဲ့ အားနည်းချက်က
ဖုန်းဘေလ်အပြည့်ရှိတာနဲ့ စော်ကြည်တာပဲလေဗျ"

"ဟမ် - မော်စီ၊ မင်းကလေး သူများ အပေါ် လူလည်ကျရုံမကဘူး၊ ငါ့
တောင် လာကပ်ကြွားနေသေးတယ် ... ဟုတ်လား။ တတ်လည်း တတ်နီ
င်ပါပေ့ ... ယောသားလူလည်ရာ"

ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်သား စောစောက အဖြစ်အပျက်ကို
ပြန်ပြောရင်း ရယ်မောစွာဖြင့် စခန်းပေါ်သို့ ပြန်တက်လာတော့သည် ။

စစ်လင်းမော်

လွဲချက်ကယ်နာ

တစ်ရက် ...။

ဗိုလ်ကြီးထိပ်တင်တုန်တစ်ယောက် တပ်ခွဲရုံးခန်းတွင်း၌ တပ်ခွဲကျည်စာရင်းများ ပြုစုရင်း ကြယ်နီ ဆေးပေါ့လိပ်တို့ကို ထောင်းထောင်းထအောင် ဖွာနေခိုက် ...။

"ဗိုလ်ရီး ... သတင်းပို့စရာရှိလို့ ခင်ဗျ..."

ခွဲ ၃ ခွဲမှူး ဗိုလ်တုန် ခေါင်းကို ၂ ချက်လောက်ကုတ် အဆီပြန်စ မျက်နှာကို လက်နဲ့ တစ်ချက်ပွတ်ရင်း မော့ကြည့်လိုက်တယ်။ နောက်မှာ နေထိုးနေလို့ မျက်နှာသေချာမမြင်ရဘူး။ နည်းနည်းရွှေ့ကြည့်လိုက်တော့ ...

ကျော်အောင် ... ဟုတ်တယ် တပ်သားကျော်အောင် ... ။ ငမူး ဟိုနေ့ကမှ ဗဟိုကင်းအချုပ်က ထုတ်ပေးထားတာ။ ဘယ့်နှယ် ... ရှေ့တန်းပြန်လာကတည်းက ဟိုနေရာမူး သည် နေရာမူးနဲ့ ၊ လိုက်ထမ်းခေါ်နေ ရတာနဲ့ ဘယ်သူမှ အနားမရကြ။ ခုလည်း ဘာမြေဖမ်းလာပြန်လဲ မသိ။

ဗိုလ်တုန် ... သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ချက် ချလိုက်တယ်။

"ပြော ... ငါ့လူ၊ ဘာဖြစ်လာပြန်ပြီလဲ ..."

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ... တပ်ခွဲမှူး။ ကျွန်တော့်ကို မိန်းမတောင်းပေးပါ

၊ ဗိုလ်ကြီး"

"ဟေ ..."

ဘေးမှာ ရိက္ခာစားကြေးနန်းကို လက်နှိပ်စက်ရိုက်နေတဲ့ တပ်ခွဲ CQ ကြီး ခွဲတပ်ကြပ်ကြီး သန်းဝင်းရဲ့ လက်နှိပ်စက်သံ ပျောက်သွားတယ်။ တပ်ခွဲအရာခံဗိုလ်ကြီး ... ဗိုလ်လေးထွေးအောင်လည်း ကြောင်ကြည့်၊ ဗိုလ်တုန်ဆို ပါးစပ်အဟောင်းသားကလား။ ပြီးမှ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ရင်း ...

"အေးကွာ ... ခုတော့ စာရင်းတွေ မပြီးသေးလို့ ပြီးမှ အေးဆေးတိုင် ပင်ပြီး မင်းဆရာကြီးတွေနဲ့ ငါ ပေါင်းပြီး လိုက်လုပ်ပေးမယ်။ ဘဏ်စုငွေလည်း ရှိတယ်မှတ်လား။ မင်းက မိဘလည်း လာဖို့ မလွယ်တော့ တို့ က လိုက်ရမှာ ပေါ့။ ဘယ်အချိန်တုံး တပည့် ..."

"ခု ညနေပါခင်ဗျ ..."

"အေး ... အေး ... ကောင်းပြီ ..."

အင်း ...

တစ်ခုတော့ကောင်းတယ်။ ဒီငမူး မိန်းမရသွားမှ ခြေငြိမ်မှာ ။ နောက်မို့ဆို လေပြီး အရက်ချည်းဖိတွယ် နေတာ။ ဒင်းက နောက်တန်းမှာ သာ ဆိုးတာ ရှေ့တန်းကျ ပွိုင့်ဆိုသူချည်းရယ်။ နားခိုင်းလို့ ကို မရတာ။ ခြေလုံ လက်လုံလည်း ရှိတယ်။ အမဲလိုက်တယ်။ ဘာမှ မရရင်တောင် ငှက်နဲ့ ရှဉ့်ငပေါတော့ ရအောင် ပစ်ကျွေးတာ။ မေးလိုက်ရင် ကျွန်တော် စားပြီးပြီပဲ။ ပြီးမှ ဆရာကြီးတွေ၊ ဗိုလ်ကြီးတွေ စားလို့ ကျန်မှ သူစားတာ

။

အဲ ... နောက်တန်းတော့ ပြန်မရောက်နဲ့ ... "လူမိုက်ဆိုတာ ချို့နဲ့

လားကွယ့် ... မြေနဂါးတောင် ကြောက်ဖူးကွယ်" ဆိုတာမျိုး၊ ဘားတိုက်
မှာ အိပ်ရတယ်ကို မရှိဘူး၊ မူးလဲ ကုပ်ဆွဲ ဗဟိုကင်းအချုပ်ကို အိမ်ဦးနဲ့
ကြမ်းပြင် ဥဒဟို ဝင်နေတာ ...။

အဲဒါနဲ့ နေ့ခင်း အလုပ်ကလေး ပြတ်သလောက်ရှိမှ တပ်ခွဲအရာခံဗို
လ်တွေ လာကြပါဟ ... ၀၃ ကြီး ခေါ်ကြပါဟ၊ လစာကြပ်လာပါဟနဲ့
ဝိုင်းကြရတယ်။ ညနေရုံးဆင်းတော့ လူစု ရေမိုးချိုး အုန်းဆီကို ရွဲနေ
အောင် လူးပြီး ဗိုလ်တုန်ရဲ့ မရှိမဲ့ ရှိမဲ့ထဲက တစ်ထည်တည်းသော ရခိုင်ပု
ဆိုး အနီလေးနဲ့ စတစ်ကော်လာ အဖြူလေးဝတ် (လူနဲ့ လိုက်တယ်ဆို
တော့လေ။ ဤကားခြွင်းချက်) ချီတက်ကြပါလေရော ...။

သတို့ သမီးအိမ်ရောက်တော့ ဗိုလ်တုန်က ဗိုလ်တုန်ပေမဲ့ သက်ကြီး
ဝါကြီး အရာခံဗိုလ်ကြီးတွေကပဲ ဖျာခင်းကြပါဟ ပြောကြဆိုကြ ခဏပဲ။
ကိုင်း ကိုင်း .. အစ်မကြီး၊ အစ်မကြီး သတို့ သမီး မြန်မြန်ခေါ်ဗျာ။ ကျုပ်
တို့ လည်း အားတာ မဟုတ်ဘူး ရယ်လည်း ဆိုရော ...

"ရှန် ... သတို့ သမီးက ကျွန်မ ပါရင့် ... ဟီဟီ"

"ဟင် ..."

"ဗျာ ..."

သိတယ်မှတ်လား၊ ဗိုလ်တုန်ဆိုတာ ပါးစပ်ကလေး ဟောင်းလောင်း
နဲ့ ၊ အားလုံးလည်း ၃ စက္ကန့်လောက် ငြိမ်သွားတယ်။
တပ်ခွဲအရာခံဗိုလ်ကြီးတွေတောင် အစ်မခေါ်ရတာဆိုတော့
စဉ်းစားသာကြည့်ကြပါဗျာ။

ဒါနဲ့ ပဲ ဟန်မပျက်ပြောဆိုပြီး ရင်းမှူးကို သတင်းပို့ဦးမည့်
အကြောင်း၊ ခွင့်ပြုချက်ယူဦးမည့် အကြောင်း၊ ပြန်လာပါဦးမည့်

အကြောင်း ပြောဆိုကာ တပ်ခေါက်၍ ဆရာတပည့်တစ်စု ထွက်လာကြ တော့သည်။ ။

တပ်ပြန်ရောက်တော့ ဗိုလ်တုန် စိတ်တိုပြီလေ။ ရခိုင်ပုဆိုးကို ခါးပေါ် ရောက်အောင်ချိတ် ရုံးခန်းထဲ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း ...

"ကိုင်း ... ငါ့လူ ကျော်အောင် ရှင်းစမ်းပါဦး မင်းကိစ္စ။ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ကိုယ့်အမေအရွယ်၊ ကြီးဒေါ် အရွယ်ကို ကြံရသလဲ ... ဟင်း ... ဟင်း ... ငါစိတ်ရှည်တယ်နော် ..."

ကျော်အောင်မျက်နှာ မန်ကျည်းရွက်လောက်တောင် မကျန်ချင်တော့ ...

"ဟို ... ဟို ... ဒီလိုပါဗိုလ်ကြီး။ ကျွန်တော်လည်း ကြံတုန်းကတော့ သမီးကိုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က တစ်ခါတစ်လေကျ အရက်ကလေး မဆိုစလောက် ပုစိညောင့်တောင့်ကလေး သောက်တတ်တယ် ဆိုတော့ လေ သွားရင်းသွားရင်းနဲ့ လမ်းကလွဲသွားတာ ဗိုလ်ကြီး သိပါတယ်။ ကျွန်တော် ရှေ့တန်းမှာ ပွိုင့်သွား ရင် ဘယ်တုံးက လမ်းလွဲဖူးလို့ လဲ ... နော် ... ဆရာကြီးရာ ... နော့ ... နော့ ..."

အမ်မယ် ... ဒင်းက ဆရာကြီးထွေးမောင်ကိုပါ အဖော်ဆွဲထည့်နေတာ။ ဆရာကြီးကယောင်ပြီး ခေါင်းညိတ်မယ်ပြင်တုန်း ဗိုလ်တုန်က မျက်စောင်းပိတ်ထိုးလိုက်တော့ ယောင်ယမ်းပြီး ကွမ်းယာသလို ဆေးလိပ် မီးညှိသလိုနဲ့ လက်ကြီး လေထဲမြှောက်လို့ မြှောက်ကားကြီး လုပ်နေတယ်။

"အေး ... ဒီတော့ မင်းဘာဆက်လုပ်မလဲ"

"ကျွန်တော် ယောက်ျားပါ ဗိုလ်ကြီး"

"အေး ..."

"ပြီးတော့ စစ်သားပါ ဗိုလ်ကြီး ..."

"အေး ...အဲ့တော့ ဘာဖြစ်တုံး"

"အဲ့တော့ ... မိန်းမ လိုချင်တယ်လေ ..."

"ဘာကွ ..."

"အဲလေ ... အဲ့တော့ ကိုယ်က ပတ်သက်ပြီးပြီကိုး။ ကျွန်တော် သားမှတ်မှတ် မယားမှတ်မှတ် ပေါင်း မှာ ပါ ဗိုလ်ကြီး၊ ကျွန်တော် တာဝန်ယူမှာ ပါ"

"အေး ... မင်းဖာမင်း မယားမှတ်မှတ်၊ အမေပဲမှတ်မှတ်၊ ကြီးဒေါ်ကြီးမှတ်မှတ်၊ ငါတို့ တပ်နာမည်နဲ့ တပ်ခွဲ နာမည်မပျက်စေနဲ့ ။ နောက်မှ ကကျိုးကရောင်လုပ်ကြည့် မင်း ငါ့အကြောင်း သိတယ်မှတ်လား ..."

"အတော်မည်းပါတယ် ဗိုလ်ကြီး ..."

"ဘာကွ ..."

"အဲ ... ဗိုလ်ကြီး မျက်နှာ မညိုစေရပါဘူး၊ မပျက်စေရဘူး ပြောတာ ပါ ဗိုလ်ကြီး ..."

ဒီလိုနဲ့ ပဲ ... ဒီလိုနဲ့ ပဲပေါ့ ... လေ။ သွားကြည့်လို့ ရတယ်။ ရန်ကုန်အလွန် အင်းတိုင်က အလံတဗိုလ်ရွာ မှာ ကျော်အောင်တို့ လင်မယားကို ထိုခေတ် ထိုအခါက ဗိုလ်တုန်တို့ ဆရာတပည့်များ နဲ့ မိန်းမတောင်းပွဲ အကြောင်း ခုထိ တခုတ်တရ ပြောနေကြဆဲ။

တစ်ချက်တစ်ချက် နားစွင့်ကြည့်မိတော့ ...

"ဗိုလ်ကြီးတပည့် အချုပ်ထဲတော့ အလာကျဲသွားရှာပြီလေ" ...တဲ့ ။
လိမ္မာသွားပါပြီတဲ့ ပရိသတ်ကြီး ခင်ဗျား ...

"ရဲဘော်စိတ်ဟူသည် ... ရဲဘော်အချင်းချင်းအပေါ် ထားရှိသော ...
မေတ္တာတရား၊ သံယောဇဉ်တရား၊ သစ္စာစောင့်သိမှုတရားပင် ဖြစ်သည်
..."

(ခမရ ၂၁၂ အင်းတိုင်မှ တပည့်ကျော် ကျော်အောင်သို့)

ဗိုလ်ကြီး ထိပ်တင်တုန်

အမှတ် (၃) တပ်ခွဲမှူး

အမှတ် ၂၁၂ ခြေမြန်တပ်ရင်း

အင်းတိုင်မြို့။

ဝင်းသိန်းဦး (ကွီးတုန်)
